

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/41 Br

in de klacht nr. 117.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft met ingang van 8 januari 1998 bij verzekeraar een pakketverzekering gesloten, welke een uitgebreide inboedelverzekering en een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren omvat.

In artikel 12.2 van de op de inboedelverzekering van toepassing zijnde algemene voorwaarden is bepaald: 'Onverminderd de overige in deze polis omschreven gevallen van beëindiging, eindigt de verzekering: (...) door schriftelijke opzegging (...) a door de verzekeringnemer of (verzekeraar) na aanmelding van een schade en tot uiterlijk dertig dagen nadat (verzekeraar) uitkering heeft verleend, dan wel heeft afgewezen; b door (verzekeraar), indien de verzekerde bij een beroep op de polis met opzet een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven.

De verzekering eindigt in de onder artikel 12.2.a en 12.2.b genoemde gevallen op de in de opzeggingsbrief genoemde datum.

(Verzekeraar) zal in deze gevallen een opzeggingstermijn van ten minste veertien dagen in acht nemen.'

Artikel 11.2 van de op de aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren van toepassing zijnde algemene voorwaarden bevat, in iets andere bewoordingen, een aan de inboedelverzekering inhoudelijk identieke regeling.

Bij brief van 22 augustus 2000 heeft verzekeraar de pakketverzekering met ingang van 5 september 2000 in verband met het schadeverloop opgezegd.

2001/41 Br

De klacht

Sinds het aangaan van de verzekering is bij klager driemaal ingebroken, namelijk op 22 februari 1999, 12 juni 1999 en op 13 juli 2000. Naar aanleiding van de eerste inbraak heeft verzekeraar een schade-uitkering van f 639,- betaald, naar aanleiding van de tweede inbraak een bedrag van f 6.911,11, terwijl de derde melding nog in behandeling is.

De drie inbraken vonden plaats in klagers vorige woning, een hoekhuis. Daarna is hij verhuisd naar een woning met een lager inbraakrisico. Verzekeraar is op de hoogte van de verhuizing.

Verzekeraar heeft nagelaten klager na de eerste twee inbraken te waarschuwen dat hij beëindiging van de verzekering overwoog. Klager wijst in dit verband op uitspraak nr. VI - 89/15 van de Raad. Toch heeft verzekeraar na de derde inbraak de verzekering beëindigd. Klager gaat er vanuit dat verzekeraar met zijn verwijzing daarbij naar de polisvoorwaarden het hierboven onder 'Inleiding' genoemde artikel 12.2, respectievelijk 11.2 bedoelt, waarin hem de mogelijkheid wordt geboden de verzekering na een schade-melding op te zeggen met inachtneming van een termijn van 14 dagen. Verzekeraar heeft de beëindiging van de verzekering doorgegeven aan het Systeem Vertrouwelijke Mededelingen en Malusregistratie van het Verbond van Verzekeraars. Protest tegen verzekeraars besluit heeft niet mogen baten.

Door het royement en de daaruit voortvloeiende behoefte aan opnieuw verzekeren komt een (ex-)verzekerde in een lastig parket met grote financiële consequenties in de sfeer van de premiebetaling. Dit klemt temeer indien het royement wordt doorgegeven aan het Systeem Vertrouwelijke Mededelingen. Hieruit volgt dat verzekeraars terughoudend moeten zijn met het aanwenden van dit middel en dit slechts kunnen doen met inachtneming van uiterste zorgvuldigheid terwijl duidelijk is dat geen ander minder belastend middel aanwezig is. In dit verband wijst klager op uitspraken van de Raad van Toezicht (o.a. nr. I - 94/38). Gekozen zou kunnen worden voor een eigen risico of een premieverhoging.

In klagers geval is van enige terughoudendheid geen sprake geweest. Zelfs is de vraag of van een voldoende ernstige grond tot opzeggen sprake is. De laatste inbraak vond immers ruim een jaar na de vorige inbraak plaats en bovendien is klager verhuisd naar een woning met een lager inbraakrisico. Voortzetting van de verzekering is daarom zeer wel mogelijk.

Het standpunt van verzekeraar

Juist is dat bij klager op 22 februari 1999, 12 juni 1999 en 13 juli 2000 is ingebroken en dat verzekeraar de bedragen van f 639,- en f 6.911,11 heeft uitgekeerd. Overigens heeft klager bij de eerste schade opgemerkt dat dit de tweede keer was dat bij hem was ingebroken. Klagers verhuizing is vastgelegd in een op 21 juli 2000 aan hem afgegeven polisblad.

Bij brief van 22 augustus 2000 is klager meegedeeld dat het schadeverloop in ongunstige zin afwijkt en dat daarom de pakketverzekering werd opgezegd met ingang van 5 september 2000. In het hierboven onder 'Inleiding' genoemde artikel 12.2, respectievelijk 11.2 is bepaald dat verzekeraar de verzekering kan opzeggen na aanmelding van een schade met inachtneming van een opzeggingstermijn van ten minste veertien dagen.

2001/41 Br

Klager betwist de opzegging en stelt dat een verzekeringsmaatschappij bij opzegging de uiterste zorgvuldigheid in acht moet nemen. De omstandigheden rechtvaardigen echter de opzegging. Gebleken is dat klager gedetineerd is (geweest) en werkloos is.

Al deze feiten bij elkaar - drie inbraken in korte tijd, een crimineel verleden en werkloos in een tijd van hoogconjunctuur - zijn zo zwaarwegend dat verzekeraar klager niet langer wil verzekeren. Daaraan doet het feit dat klager thans in een tussenwoning woont niet af. Het risico is niet zozeer gelegen in de woning als wel in de persoon van klager. Daar komt nog bij dat de expert na de inbraak van 13 juli 2000 het door klager aan verzekeraar gezonden afschrift van het proces-verbaal van aangifte vergeleken heeft met het exemplaar van de politie en toen ontdekt is dat het door klager aan verzekeraar gezonden proces-verbaal van aangifte niet (meer) overeen kwam met het exemplaar van de politie: er waren gestolen objecten toegevoegd. Hiervan heeft verzekeraar inmiddels aangifte bij de politie gedaan.

Om deze redenen is een waarschuwing aan klager dat het schadeverloop tot opzegging van de verzekering zal leiden, of een eigen risico al dan niet in combinatie met een premieverhoging, niet op zijn plaats. De volgende schademelding is slechts een kwestie van tijd. In de door klager genoemde uitspraken van de Raad van Toezicht ging het niet om twijfel aan de moraliteit van de klagers. In dit verband dient ook het doorgeven aan het Systeem Vertrouwelijke Mededelingen te worden gezien. Klager is een bijzonder risico voor iedere verzekeraar.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. De opzegging was uitsluitend gegrond op het schadeverloop. Dat aan klagers moraliteit wordt getwijfeld, is te laat aangevoerd en kan niet in de belangenafweging worden betrokken. Klager verwijst in dit verband naar uitspraak nr. I - 94/38 van de Raad van Toezicht. Het schadeverloop is, mede gezien klagers verhuizing, onvoldoende reden tot opzegging en is geen reden om de opzegging aan het Systeem Vertrouwelijke Mededelingen door te geven. Registratie, zo deze heeft plaatsgehad, moet worden doorgehaald. Het feit dat iemand werkloos is, zelfs tijdens hoogconjunctuur, is geen grond tot opzegging van de verzekering. Klager volgt thans cursussen. Hoewel klagers criminele verleden kennelijk reeds op 19 augustus 1999 bij verzekeraar bekend was, heeft deze de verzekering voortgezet. Bij de opzegging heeft verzekeraar niet eraan gerefereerd terwijl hij er thans wel een beroep op doet.

Het overleg met verzekeraar

Ter zitting is de klacht met verzekeraar besproken.

Het verdere verloop van de klachtprocedure

Bij brief van 9 april 2001 heeft verzekeraar de Raad meegedeeld dat hij, gelet op het feit dat bij de opzegging niet de vereiste termijn van 14 dagen in acht is genomen en evenmin rekening is gehouden met de tijd die de postbezorging vergt, bij nader inzien van oordeel is dat geen rechtsgeldige opzegging heeft plaatsgevonden, zodat klagers pakketverzekering nog steeds van kracht is. Hij zal de vermelding inzake de beëindiging van de verzekering in verband met het schadeverloop in het Systeem Vertrouwelijke Mededelingen laten doorhalen. Wel is verzekeraar voornemens de pakketverzekering met toepassing van het hierboven onder 'Inleiding' vermelde artikel 12.2.b respectievelijk

artikel 11.2.b opnieuw op te zeggen om reden dat klager bij zijn laatste beroep op de polis met opzet een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven.

In reactie op dit door de verzekeraar ingenomen standpunt heeft klager te kennen gegeven uitspraak door de Raad te verlangen.

Het oordeel van de Raad

1. In de brief van 22 augustus 2000 heeft verzekeraar aan klager bericht dat diens pakketverzekering met ingang van 5 september 2000 werd beëindigd. In zijn brief van 9 april 2001 aan de Raad heeft verzekeraar erkend dat aldus de opzeggingstermijn van ten minste 14 dagen, genoemd in het hierboven onder 'Inleiding' vermelde artikel 12.2, respectievelijk 11.2, niet in acht is genomen - immers tussen de datum van de brief en de dag waarop de verzekering is geëindigd liggen slechts 13 hele dagen -, nog daargelaten dat geen rekening is gehouden met de tijd die de postbezorging vergt.

2. Een opzegtermijn stelt de verzekerde in staat een vervangende dekking te vinden. Zeker als het de verzekeraar is, die een verzekering opzegt, zal het vinden van vervangende dekking enige tijd kunnen vergen. Een opzegtermijn mag daarom in de polisvoorwaarden niet te kort worden gesteld en bij het opzeggen met inachtneming van een in de polisvoorwaarden vermelde opzegtermijn moet rekening worden gehouden met de tijd gemoeid met de ontvangst van het bericht van opzegging.

3. Verzekeraar heeft dan ook door de onder 1. vermelde wijze van opzeggen de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad. De klacht moet daarom gegrond worden verklaard, zij het zonder financiële of andere consequenties voor verzekeraar nu hij verklaard heeft in verband met de ongeldige opzegging te hebben besloten klagers pakketverzekering (vooralsnog) weer in kracht te herstellen en de vermelding inzake de beëindiging van de verzekering in verband met het schadeverloop in het Systeem Vertrouwelijke Mededelingen te laten doorhalen.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht gegrond.

Aldus is beslist op 25 juni 2001 door Mr. D.H.M. Peeperkorn, voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuisen en Mr. Th.B. ten Kate, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. D.H.M. Peeperkorn)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)